

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΟ ΚΤΙΡΙΟ ΠΟΥ ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ ΚΑΝΟΝΤΑΣ
ΖΙΓΚ-ΖΑΓΚ, ΚΑΙ ΔΙΑΛΕΓΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ. Ή
ΑΛΛΙΩΣ, Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΣΕ ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΦΙΑ ΜΕ ΘΕΑ
ΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΡΙΟΥ-ΑΝΤΙΡΡΙΟΥ, ΠΗΓΗ ΕΜΠΝΕΥΣΗΣ ΤΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΟ
ΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΠΟΥ ΣΚΑΕΙ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΚΥΜΑ, ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗΝ
ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΛΟΤΗΤΑΣ.

ΤΗΣ ΠΩΤΑΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ένα σενάριο που έγινε ...ΟΤΤΙΤΙ

Προσπαθώντας να δώσει σύγχρονες απαντήσεις στην εμμονή της ελληνικής οικογένειας να λειτουργεί ως πυρήνας της ζωής των παιδιών σε όλη τη διάρκεια του βίου τους και ως σημείο αναφοράς στην εξέλιξή τους, η πρωτοποριακή αρχιτεκτονική ομάδα Divercity κατασκεύασε στο Αντίρριο, ένα κτίριο που μοιάζει να ίππεται στο χώρο, αλλά και να πατά ταυτόχρονα γερά στη γη, την απλότητα της οποίας, επί της ουσίας, αντιγράφει με αριστοτεχνικό τρόπο.

Το γραφείο των Πατρινών τολμηρών δημιουργών Νικόλα Τραβασάρου, Δημήτρης Καραμπελιά, Δημήτρη Τραβασάρου, Χρήστου Δημητρούκα και Χριστίνας Ακτύπη, που διαπρέπει στην Αθήνα και το Λονδίνο, μπήκε στον πειρασμό να...σκηνοθετήσει με νέα μέσα, το τυπικό ελληνικό σενάριο ζωής: «Ένα σπίτι, δύο γονείς, δύο παιδιά. Όσο τα παιδιά είναι μικρά, το σπίτι λειτουργεί ενιαία. Όταν τα παιδιά μεγαλώσουν, τότε χωρίζεται σε δύο αυτόνομες κατοικίες που συναντώνται και «συζητούν» μέσω ενός αίθριου. Τα παιδιά παίρνουν τις δύο κατοικίες και οι γονείς μένουν στο ισόγειο» λένε οι κατασκευαστές, συμπληρώνοντας ότι η αρχιτεκτονική επί χρόνια στην Ελλάδα καλείται να δώσει λύσεις στην ιδιαιτερότητα γύρω από την ελληνική οικογένεια και την τεράστια διάθεση για παράταση του «μαζι», που

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ
ΩΣ ΕΝΑ ΙΔΕΑΤΟ ΠΡΙΣΜΑ
ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΚΟΒΕΤΑΙ
ΜΙΑ ΛΟΞΗ ΓΡΑΜΜΗ.

αποτελεί χαρακτηριστικό της χώρας και των ανθρώπων της. Όπως και να 'χει το πράγμα, αυτό το ελληνικό ...πρωτότυπο, που μπορεί να θεωρείται παλαιομοδίτικο σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, αλλά εξακολουθεί να είναι ζεστό και...αγαπησιάρικο, ήταν η έμπνευση και η πρόκληση για την κατασκευή αυτής της υπέροχης διπλοκατοικίας που φέρει την υπογραφή του αρχιτέκτονα μηχανικού Δημήτρη Τραβασάρου, του μηχανικού κατασκευής Χρήστου Δημητρώκα και του στατικού μελετητή Γιώργου Ζησιμάτου.

Το κτίριο προκύπτει ως ένα ιδεατό πρίσμα μέσα στο οποίο κόβεται μια λοξή γραμμή. Μοιάζει δηλαδή σαν να έχει ένα μεγάλο ζιγκ-ζαγκ, το οποίο σχηματίζει την κύρια κατοικία και το υπόλοιπο μέρος του πρίσματος καταλαμβάνεται από τη δεύτερη κατοικία. Αυτό σημαίνει ότι σήμερα έχουμε ένα σπίτι, αλλά όταν χωριστεί, θα χωριστεί με αυτό τον τρόπο, σε δύο εντελώς ανεξάρτητα κομμάτια. Οι δύο κατοικίες συνδιάζονται μέσω του αιθρίου το οποίο επιτρέπει την προσπέλαση από τη μία στην άλλη αλλά και ταυτόχρονα δημιουργεί οπτικές «φυγές» από τους χώρους της πρώτης, στους χώρους της δεύτερης. Η τεθλασμένη διαγώνια χάραξη εκφράζεται πίσω από το πρώτο επίπεδο της όψης ως κίνηση και μεταφέρει την κυκλοφορία δημιουργώντας ένα κάδρο με συνεχή θέα στη θάλασσα.

Σε αυτό το οικόπεδο που βρίσκεται δίπλα στη θάλασσα, υπήρχαν δύο πολύ σημαντικά πλεονεκτήματα. Το ένα είναι η πανορα-

μική θέα προς τη γέφυρα Ρίου Αντιρρίου στην νοτιοανατολική του πλευρά και η θέα προς το βουνό στη βόρεια ζώνη του. Το άλλο είναι το γεγονός ότι βρίσκεται σε ένα τεράστιο κομμάτι γης στο Αντίρριο, χωρίς να υπάρχει δίπλα του τίποτα που να το διακόπτει. Η πρόκληση ήταν να κατασκευαστούν τα δύο σπίτια με τέτοιο τρόπο ώστε να υπάρχει ίση αναλογία, τόσο σε ό,τι αφορά τη θέα στη γέφυρα, όσο και τη σχέση με τη γη, με το οικόπεδο. Το κτίριο τοποθετήθηκε παράλληλα στην ακτογραμμή.

Το καθιστικό της διπλοκατοικίας στο ισόγειο τονίζει τη διαμπερότητα του οικοπέδου και αναδεικνύει τη σχέση θάλασσας-βουνού, ενώ ο χώρος των υπνοδωματίων στον όροφο, αναζητάει τη σχέση αυτή πίσω από ένα πιο σκληρό-εσωστρεφές περιβλημα με γραμμικά ανοίγματα.

Το low budget που είχε αποφασιστεί, οδήγησε και στις επιλογές των υλικών που έχουν και το μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Το ανεπίχριστο μπετόν, τα πολύ απλά τελειώματα, τα δάπεδα στο χώρο και τον περιβάλλοντα χώρο, υπηρέτησαν με άψογο τρόπο τόσο τον προϋπολογισμό, όσο και την αβρότητα του όλου περιβάλλοντος που ήταν και το μεγάλο στόιχημα. «Ένα σπίτι που στέκεται εκεί, τοποθετείται υποχρεωτικά με την ίδια γλώσσα» λένε οι κατασκευαστές.

Το σπίτι κατοικείται από πέρυσι το καλοκαίρι και αποτελεί ένα πραγματικό στολίδι για την περιοχή του Αντιρρίου, αλλά και ένα αρχιτεκτονικό πρωτότυπο που αναμένεται να βρει πολλούς μιμητές.

